

Kurt Hansen (VS):

Der er jo en lang række partier herinde, der med albuerne forsøger at placere sig i offentligheden som nogen, der går ind for ØD i alle mulige forskellige varianter. Nu er centrum-demokraterne det parti, der senest har meldt sig i rækken af ØD-partier sammen med socialdemokratiet, sammen med det radikale venstre, sammen med nogle af de tanker, venstre og de konservative har luftet flere gange, og sammen med det, SF har præsteret på dette alter. SFs ordfører sagde, at et sådant forslag kunne lægge gift for en fornuftig overskudsdeling. Ja, hvis det bare var så vel, stemte vi såmænd gerne for det, for det, som SFs ordfører betegner som en fornuftig overskudsdeling, er nøjagtig det samme som den tvungne opsparring, SFs ordfører karakteriserede dette forslag for at indeholde.

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at skulle diskutere ØD med SF i dag, men jeg blev aldeles provokeret af bemærkningerne. Jeg gad egentlig vide, hvordan det er muligt at undgå, at en form for ØD med de hidtil kendte modeller efter overskudsdeling, efter værditilvækst og efter lønsumsbidrag, bliver en form for tvungen opsparring.

I den store ØD-LM-rapport, som kom for ca. 1½ år siden, blev det klart slået fast, at der er en skelnen mellem den formelle og den reelle betaler, og det vil naturligvis altid være lønarbejderne, der er den reelle betaler af de forskellige ordninger. Vi står med et vældigt fagbureaukrati, der altovervejende er domineret af socialdemokraterne. De vil i enhver situation, hvor de får mulighed for at lave en såkaldt ØD-, LM-, OD-ordning, eller hvad den kan kaldes, være den direkte garant for at føre indkomstpoltik, bare de får en central fond, også selv om man skulle bruge det, som SF har foreslået, nemlig værditilvæksten. Der vil altså være tale om en tvungen opsparring, og dermed er vi henne i det, der er det centrale i vores diskussion med SF, nemlig hvorvidt en ØD-ordning er en del af indkomstpoltikken. Det bliver den, fordi der er en tvungen opsparring, det bliver den, fordi man laver indgreb igennem alle disse modeller imod lønarbejdernes realløn, uanset at de ikke dermed bliver sikret nogen reel indflydelse, medmindre der bliver lavet den vetoret, som SF har talt om.

Men SF siger jo samtidig, at de hidtil kendte ØD-ordninger – nu håber jeg, jeg kan citere rigtigt – har lagt op til nye magtpositioner at kæmpe ud fra. Skulle det være de socialdemokratiske overskudsdelingsforslag, der har lagt op til nye magtpositioner for arbejderklassen at kæmpe ud fra? Ja men det socialdemokratiske forslag til overskudsdeling er indkomstpoltik, og det erkendte socialdemokraterne også i hvert fald til dels i bemærkningerne til dette forslag, hvor de klart sagde, at forslaget har til sigte at styrke virksomhedernes konkurrenceevne. Det handler altså om at styrke erhvervslivets konkurrencedygtighed, om indkomstpoltik, om tvungen opsparring, osv. Jeg vil altså gerne høre, om SF opfatter de hidtidigt kendte ØD-modeller som værende et udtryk for, at arbejderklassen får nye magtpositioner at kæmpe ud fra, om det gælder det forslag, socialdemokraterne fremsatte i 1973, og om det omfatter overskudsdelingsforslaget.

Endelig vil jeg stille et konkret spørgsmål til SF i forbindelse med den løbende diskussion om økonomisk demokrati og virksomhedsdemokrati. Er det sådan, at SF under ingen omstændigheder vil stemme for en ordning om ØD, medmindre man får dette virksomhedsdemokrati, som det kaldes, med i denne ordning og der i virksomhedsdemokratiet er sikret lønarbejderne en altomfattende vetoret i forbindelse med dispositioner, der foretages i virksomheden? Det er et meget centralt spørgsmål at få et svar på. SF har været svævende i forhold til denne sag tidligere. Men jeg håber, at fru Lilli Gyldenkilde vil komme herop og belære folketinget om, hvordan SF faktisk vil tage stilling i en sådan sag.

Poul H. Møller (KrF):

Kristeligt folkeparti har flere gange tidligere givet udtryk for, at vi finder, det er en fornuftig, en sund og en rigtig tanke med en form for overskudsdeling, så det ikke er, som man ofte siger, den fæle arbejdsgiver, der tager hele profitten, men at han i rimeligt forhold deler et eventuelt overskud med sine medarbejdere.

Her har vi så en ny variant af denne meget omdiskuterede obligatoriske overskudsdeling. Ved en første gennemlæsning af forslaget kan man godt få sine tvivl om, hvor me-